

12. okt. 1839

FAKTA

Dato:

12. okt. 1839

Sidetæl:

Dagbog C, side 13

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-33

TRANSSKRIFTION

12te Løverdag

Førend vi om Morgenen kjørte bort maatte jeg udholde en lille Disput med Konen i Huuset, der for to Kopper næsten udrikkelig Kaffe forlangte 3 P, og syntes hun endydermere at forundre sig over at jeg kunne finde dette dyrt, jeg betalte imidlertid ikke mere en 1 og reiste vi da viidere, omendskjønt jeg ikke kan nægte at saadanne Disputter om Morgenen ikke just sætter mig i det beste Humeur. Vi kom om Middagen til Castelleone,¹ og da vi der ikke havde isinde at lade os trække op, foretrak vi hellere at gaae op i Byen og søge en Kaffé. Dog dette havde ogsaa sine store Ubehageligheder; Chokoladen som vi fik at drikke var yderst slet, og da vi omtrent havde tilbragt en Tiimes Tiid i Kaffeene viste vi næsten ikke hvad vi skulle foretage os. Den lille og fattige Bjergbye var snart beseet, den smukke Udsigt i det riige Landskab er der kun faae Puncter hvorfra den kan nydes, da Huusene ere temelig tæt sammenbyggede; vi maatte derfor da Heeden var alt for stærk til at spadserere omkring tilbringe Tiiden inden for Værtshuuset i Skygget, og denne Venten til Veturinen endelig er færdig til at kjøre hører just ikke til Behagelighederne paa en Reise. Om Eftermiddagen passerede vi den pavelige Grændse ved Passigno,² og var her ligesaa heldig, som tidligere paa hvor Reise, da hvore Kufferter ikke engang bleve tagne af Vognen. Jeg slap da blot med lidt Drikkepenge, hvilke jeg paa min første Reise maatte betale omenskjønt man aabnede Alt. Denne heldige Omstændighed saate mig nu i godt Humeur, og jeg var saameget des bedre skikket til at nyde den deilige Aften ved den yndige Søe, langs hvilken man kjører til man naaer den fattige; men yndigt beliggende By Passiano, i vis temelig simple Locanda vi toge ind. Da der endnu vare nogle Øjeblikke tilbage inden Solen gik ned, stege vi op i den høiere Deel af Byen paa Klippen, og havde nu derfra den herlige Udsigt over den heele Søe, og i den smukkeste Aftenbelysning. Solen var nu heelt nede og Roligheden i det heele Landskab fortryllende, kun Aareslagene af et Par Baade afbrød det smukke Vandspeil, og den ellers næsten almindelige Taushed; thi et Barns Skrigen eller et Sviins Grynten er Noget man i Italien maae fraregne. Det gjorde os næsten ondt, da vi maatte forlade den smilende Natur og træde tilbage i Locandaen's Værelser.

¹ Castiglion Fiorentino.

² Passignano sul Trasimeno.

